

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να ακυρωθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί, η απόφαση της Επιτροπής E(2003) 1539, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ — τμήμα εγγυήσεων, κατά το κεφάλαιό της που αφορά τις δημοσιονομικές διορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών για τα οικονομικά έτη 2000-2001

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Εσφαλμένη ερμηνεία διατάξεων
- Κακή εκτίμηση πραγματικών περιστατικών
- Πλημελής αιτιολογία
- Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, σε συνδυασμό με το έγγραφο VI/5330/97
- Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 3508/92

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το House of Lords με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση The Queen κατά London Borough of Bromley ex parte Diane Barker (FC)

(Υπόθεση C-290/03)

(2003/C 213/29)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουλίου 2003, το House of Lords, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Queen και London Borough of Bromley ex parte Diane Barker (FC) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αποτελεί η «απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το σχέδιο» [άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγίας)] ζήτημα που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων κατά την εφαρμογή του εθνικού δικαίου;
2. Επιβάλλει η οδηγία τη διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων αν, κατόπιν αρχικής εγκρίσεως του σχεδίου (outline planning permission) υπό την προϋπόθεση της εγκρίσεως των υπό επιφύλαξη σημείων, τα σχέδια για τα

οποία ζητείται η άδεια μπορούν, λόγω, ιδίως, της φύσης, του μεγέθους ή της θέσης τους, να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον εφόσον δεν διεξαχθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας);

3. Μπορεί εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με την οδηγία, να απαγορεύει σε αρμόδια αρχή να απαιτεί τη διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας χωροταξικού σχεδιασμού, σε περιπτώσεις όπου:
 - α) εθνικός χωροταξικός νόμος προβλέπει την αρχική έγκριση σχεδίου σε πρώτη φάση της διαδικασίας σχεδιασμού και απαιτεί την εκτίμηση της αρμόδιας αρχής στο στάδιο αυτό περί του αν, για τους σκοπούς της οδηγίας, απαιτείται η μελέτη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, και
 - β) η αρμόδια αρχή καθορίζει στη συνέχεια ότι δεν χρειάζεται η διεξαγωγή μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και εγκρίνει αρχικά το σχέδιο υπό την προϋπόθεση της μεταγενέστερης εγκρίσεως ορισμένων υπό επιφύλαξη σημείων, και
 - γ) η εν λόγω απόφαση μπορεί στη συνέχεια να προσβληθεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

(¹) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003 στην υπόθεση MyTravel plc κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-291/03)

(2003/C 213/30)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Ιουλίου 2003, το VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ MyTravel plc και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ως προς την ορθή ερμηνεία του άρθρου 26 της Έκτης Οδηγίας ⁽¹⁾ περί του φόρου προστιθεμένης αξίας και της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεδिकाσθείσες υποθέσεις C-308/96 και C-94/97, Madgett και Baldwin (Συλλογή 1998, σ. I-6229):

I. Έχει τη δυνατότητα και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιές προϋποθέσεις, οργανωτής περιηγήσεων, ο οποίος υπέβαλε δηλώσεις φόρου προστιθεμένης αξίας για ένα οικονομικό έτος, βάσει της μεθόδου του πραγματικού κόστους, η οποία αποτελεί τη μοναδική μέθοδο που προβλέπει η εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, να υπολογίσει — συνακολουθώντας — εκ νέου το οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ εν μέρει σύμφωνα με τη μέθοδο της αγοραίας αξίας που περιγράφεται στη σκέψη 46 της αποφάσεως εκείνης;

- 1) Συγκεκριμένα, δύναται αυτός ο οργανωτής περιηγήσεων να χρησιμοποιεί επιλεκτικώς την αγοραία αξία σε σχέση με διάφορα οικονομικά έτη, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υπό ποιές προϋποθέσεις;
- 2) Δύναται ο οργανωτής περιηγήσεων, σε περίπτωση που πωλεί ορισμένα στοιχεία ιδίων υπηρεσιών των πακέτων που προσφέρει στο κοινό, ως υπηρεσίες εκτός πακέτου (εν προκειμένω, τις πτήσεις), αλλά δεν πωλεί άλλα στοιχεία ιδίων υπηρεσιών ορισμένων από τα πακέτα που προσφέρει στο κοινό ως υπηρεσίες εκτός πακέτου (εν προκειμένω, κρουαζιέρες και διαμονή σε χώρους κάμπινγκ):
 - α) να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αγοραίας αξίας ως προς τα πακέτα (που αποτελούν τη μεγάλη πλειονότητα) στα οποία μπορεί να καθορίσει την αξία όλων των παροχών των ιδίων υπηρεσιών του (εν προκειμένω, των πτήσεων), σε σχέση με τις εκτός πακέτου πωλήσεις που έχει πραγματοποιήσει προς το κοινό;
 - β) στις περιπτώσεις που στο πακέτο περιλαμβάνονται ίδιες υπηρεσίες, τις οποίες ο οργανωτής περιηγήσεων δεν πωλεί στο κοινό ως εκτός πακέτου (εν προκειμένω, κρουαζιέρες και χώρους κάμπινγκ), δύναται ο οργανωτής περιηγήσεων να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της αγοραίας αξίας για να καθορίζει την αξία της παροχής των ιδίων υπηρεσιών που δεν πωλεί στο κοινό (εν προκειμένω, των πτήσεων), όταν δεν κατέστη δυνατό να προσδιορισθεί αγοραία αξία για τα άλλα μέρη του πακέτου;
- 3) Πρέπει η χρησιμοποίηση του συνδυασμού των μεθόδων να είναι (α) απλούστερη ή (β) σημαντικά απλούστερη ή (γ) ελάχιστα πολυπλοκότερη;
- 4) Πρέπει η μέθοδος της αγοραίας αξίας να καταλήγει στο ίδιο, ή σε πολύ παρεμφερές, οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ με τη μέθοδο του κόστους;

Είναι δυνατόν, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, να καθορισθεί το μέρος των ιδίων υπηρεσιών που αφορά τις πτήσεις οι οποίες πωλούνται ως μέρος του πακέτου διακοπών, λαμβάνοντας υπόψη α) το μέσο κόστος αεροπορικής θέσης, προσαυξημένο κατά το μέσο περιθώριο κέρδους που είχε ο οργανωτής περιηγήσεων από τις πωλήσεις μεμονωμένων θέσεων κατά το εν λόγω οικονομικό

έτος, ή β) τον μέσο όρο των εσόδων που είχε ο οργανωτής περιηγήσεων από τις πωλήσεις μεμονωμένων θέσεων κατά το εν λόγω οικονομικό έτος;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση C-292/03)

(2003/C 213/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Κωνσταντινίδη και Ρ. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Ιουλίου 2003, προσφυγή κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 226 της Συνθήκης ΕΚ, ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται από την οδηγία 2000/53/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, ή, τουλάχιστον, παραλείποντας να της κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει την Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ταχθείσα για την μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη προθεσμία έληξε στις 21 Απριλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 269, σ. 34.